

Međunarodni sud za krivično gonjenje
lica odgovornih za teška kršenja
međunarodnog humanitarnog prava
počinjena na teritoriji bivše
Jugoslavije od 1991. godine

Predmet br. IT-04-81-AR65.1

Datum: 29. jul 2011.

Original: engleski

PRED DEŽURNIM SUDIJOM

Rešava: sudija Árpád Prandler

Sekretar: g. John Hocking

Odluka od: 29. jula 2011.

TUŽILAC

protiv

MOMČILA PERIŠIĆA

JAVNO

**ODLUKA PO ŽALBI G. PERIŠIĆA NA ODLUKU PO ZAHTEVU G. PERIŠIĆA
ZA PRIVREMENO PUŠTANJE NA SLOBODU**

Tužilaštvo

g. Norman Farrell

Obrana

g. Novak Lukić i g. Gregory Guy-Smith

1. **Ja, Árpád Prandler**, u svojstvu dežurnog sudije Međunarodnog suda za krivično gonjenje lica odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Međunarodni sud), rešavam po Žalbi g. Perišića na Odluku po Zahtevu g. Perišića za privremeno puštanje na slobodu, podnetoj 18. jula 2011. godine na poverljivom osnovu (dalje u tekstu: Žalba), u kojoj optuženi osporava odluku koju je Pretresno veće 14. jula 2011. godine donelo većinom glasova, uz suprotno mišljenje sudije Moltoa (dalje u tekstu: Pobjana odluka).¹ Tužilaštvo je 22. jula 2011. godine na poverljivom osnovu dostavilo odgovor (dalje u tekstu: Odgovor).²

2. Iako su i Žalba i Odgovor dostavljeni pre početka letnje pauze u radu suda, dokumentacija se mogla smatrati potpunom tek kad je istekao rok za dostavljanje replike.³ Pošto je dokumentacija sada potpuna, ja ću, u svojstvu dežurnog sudije u skladu s pravilom 28(D) i (F) Pravilnika o postupku i dokazima (dalje u tekstu: Pravilnik), rešavati po Žalbi.

I. KONTEKST

3. Dana 20. juna 2011. godine optuženi je podneo zahtev da u periodu od 23. jula 2011. do 15. avgusta 2011. godine, ili tokom perioda koji odredi Veće, bude privremeno pušten na slobodu pod istim uslovima i odredbama pod kojima je i ranije privremeno puštan na slobodu ili pod uslovima koje Pretresno veće bude smatralo primerenim na osnovu pravila 65(C) Pravilnika.⁴

4. U prilog svom zahtevu optuženi je, između ostalog, naveo da se zdravstveno stanje njegove supruge pogoršalo i da 11. avgusta 2011. godine želi da prisustvuje pomenu povodom četvrte godišnjice bratovljeve smrti, te da su ti humanitarni razlozi

¹ Odluka po Zahtevu g. Perišića za privremeno puštanje na slobodu, 14. jul 2011. godine.

² Odgovor na Perišićevu Žalbu na Odluku o privremenom puštanju na slobodu, 21. jul 2011. godine.

³ Prema Uputstvu o postupku podnošenja pismenih podnesaka u žalbenom postupku pred Međunarodnim sudom, IT/155/Rev.3, 16. septembar 2005. godine, par. 14, 16, rok za dostavljanje replike istekao je 26. jula 2011. godine.

⁴ Pobjana odluka, par. 1.

dovoljno uverljivi da opravdaju da on u navedenom periodu bude privremeno pušten na slobodu.⁵

5. Dana 14. jula 2011. godine Pretresno veće je, uz suprotno mišljenje sudije Molotoa, odbilo zahtev optuženog da tokom letnje pauze u radu suda bude privremeno pušten na slobodu, pošto je procenilo da to što se zdravstveno stanje supruge optuženog pogoršalo i što optuženi želi da prisustvuje pomenu preminulom bratu, "u celini" uzev, ne predstavlja dovoljno uverljiv humanitarni razlog koji bi opravdao privremeno puštanje na slobodu.⁶

II. KRITERIJUMI ZA POKRETANJE ŽALBE

6. Interlokutorna žalba nije preispitivanje odluke pretresnog veća *de novo*.⁷ Odluka pretresnog veća o privremenom puštanju na slobodu na osnovu pravila 65 jeste diskreciona odluka.⁸ Shodno tome, relevantno pitanje nije da li se ja, kao dežurni sudija, slažem s tom diskrecionom odlukom, nego da li je Pretresno veće prilikom donošenja te odluke ispravno primenilo svoja diskreciona ovlašćenja.⁹

7. Da bi uspešno osporila neku diskrecionu odluku o privremenom puštanju na slobodu, strana u postupku mora pokazati da je pretresno veće načinilo "primetnu grešku".¹⁰ Žalbeno veće će ukinuti odluku pretresnog veća o privremenom puštanju na slobodu samo ukoliko utvrdi da je ona (i) zasnovana na pogrešnom tumačenju merodavnog prava; (ii) zasnovana na flagrantno pogrešnom zaključku o činjenicama; ili da je (iii) toliko nepravlična, odnosno nerazumna, da predstavlja zloupotrebu diskrecionih ovlašćenja pretresnog veća.¹¹ Žalbeno veće će takođe razmotriti da li je pretresno veće prilikom donošenja svoje odluke pridalo težinu spoljnim ili irelevantnim faktorima ili da

⁵ Pobjijana odluka, par. 3.

⁶ Žalba, par. 5; Pobjijana odluka, par. 12–14.

⁷ V., na primer, *Tužilac protiv Prlića i drugih*, predmet br. IT-04-74-AR65.25, Odluka po Žalbi Slobodana Praljka na Odluku po njegovom Zahtjevu za privremeno puštanje na slobodu, 10. jun 2011. godine, par. 3.

⁸ *Ibid.*

⁹ *Ibid.*

¹⁰ *Id.*, par. 4.

¹¹ *Ibid.*

li je prilikom donošenja odluke propustilo da prida težinu ili dovoljnu težinu relevantnim faktorima.¹²

III. MERODAVNO PRAVO

8. Na osnovu pravila 65(A) Pravilnika, optuženi, nakon što je pritvoren, može biti privremeno pušten na slobodu samo na osnovu naloga veća. Na osnovu pravila 65(B) Pravilnika, veće može odobriti privremeno puštanje na slobodu samo ako se uveri da će se optuženi, ako bude pušten na slobodu, pojaviti na suđenju i da neće predstavljati opasnost ni za jednu žrtvu, svedoka niti bilo koju drugu osobu, i to tek nakon što je i zemlji-domaćinu i državi u koju optuženi traži da bude pušten na slobodu pružilo priliku da se izjasne.

9. Prilikom odlučivanja da li su uslovi iz pravila 65(B) Pravilnika ispunjeni, pretresno veće mora uzeti u obzir sve relevantne faktore za koje bi se od pretresnog veća koje postupa razumno očekivalo da će ih uzeti u obzir pre donošenja odluke. Pretresno veće zatim mora dati obrazloženo mišljenje u kojem će izložiti svoj stav o tim relevantnim faktorima.¹³ Koji su to relevantni faktori, odnosno koju težinu im treba pridati, zavisi od konkretnih okolnosti svakog predmeta.¹⁴ To je zbog toga što odluke po zahtevima za privremeno puštanje na slobodu sadrže mnoštvo činjenica, a slučajevi se razmatraju na pojedinačnoj osnovi u svetlu konkretnih okolnosti svakog optuženog.¹⁵ Pretresno veće je dužno da te okolnosti oceni ne samo u odnosu na to kakve su one u vreme donošenja odluke o privremenom puštanju na slobodu, nego i, u meri u kojoj je to moguće predvideti, u vreme kada se očekuje povratak optuženog na Međunarodni sud.¹⁶

10. Na kraju, zahtev za privremeno puštanje na slobodu podnesen u kasnoj fazi postupka, a naročito posle okončanja dokaznog postupka tužilaštva, treba odobriti samo ukoliko postoje ozbiljni i dovoljno uverljivi humanitarni razlozi.¹⁷ Trajanje privremenog

¹² *Ibid.*

¹³ *Id.*, par. 6.

¹⁴ *Ibid.*

¹⁵ *Ibid.*

¹⁶ *Ibid.*

¹⁷ *Ibid.*; *Tužilac protiv Prlića i drugih*, predmet br. IT-04-74-AR65.9, Odluka po Žalbi tužioca na Odluku po Drugom zahtjevu za privremeno puštanje na slobodu optuženog Stojića od 8. aprila 2008, 29. april 2008. godine (dalje u tekstu: Odluka u vezi sa Stojićem), par. 14; *Tužilac protiv Prlića i drugih*, predmet br. IT-04-74-AR65.7, Odluka po Žalbi

boravka na slobodi, ukoliko on bude odobren iz humanitarnog razloga, treba da bude srazmerno vremenskom periodu potrebnom da se ostvari taj humanitarni razlog.

IV. ARGUMENTI

11. Optuženi tvrdi da je Pretresno veće pogrešilo kad je konstatovalo da ga praksa Žalbenog veća, prema kojoj se, s obzirom na "veoma kasnu fazu postupka", moraju navesti dovoljno uverljivi humanitarni razlozi, "još više" obavezuje.¹⁸ Optuženi tvrdi da se taj kriterijum primenjuje samo u kasnoj fazi postupka, ali da on ne znači da humanitarni razlozi moraju biti tim uverljiviji što je postupak dalje odmakao.¹⁹ S tim u skladu, Pretresno veće je pogrešilo jer je kod utvrđivanja uverljivosti humanitarnih razloga primenjivalo stroži kriterijum od onog koji praksa nalaže, iako je konstatovalo da optuženi, čak i u fazi postupka u kojoj se piše presuda, ispunjava sve druge uslove pravila 65(B).²⁰

12. Optuženi tvrdi i da je Pretresno veće načinilo činjeničnu grešku kad je zaključilo da njegova supruga nije "teško" bolesna i dodaje da je Pretresno veće prilikom razmatranja uverljivosti humanitarnih razloga zloupotrebilo svoje diskreciono ovlašćenje, jer nespornim činjenicama vezanim za njegove lične prilike nije pridalo nikakav značaj, ili im nije pridalo odgovarajući značaj.²¹ Optuženi navodi da njegova supruga, doduše, pati od "veoma bolne bolesti", koja je progresivna i degenerativna i koja ju je vezala za postelju, ali priznaje da nije u "kritičnom" stanju i da joj život nije ugrožen. Međutim, g. Perišić ukazuje na to da stanje njegove supruge svakako jeste dovoljno "teško" da bi pretresno veće koje postupa razumno moralo zaključiti da je to dovoljan razlog da optuženog privremeno pusti na slobodu "na određeni period, kako bi u Beogradu mogao da joj se posveti i provede neko vreme s njom".²²

tužioca na Odluku po Zahtjevu optuženog Petkovića za privremeno puštanje na slobodu od 31. marta 2008, 21. april 2008. godine (dalje u tekstu: Odluka u vezi s Petkovićem), par. 16.

¹⁸ Žalba, par. 10.

¹⁹ *Ibid.*

²⁰ *Ibid.*

²¹ Žalba, par. 6.

²² Žalba, par. 11.

13. Konačno, optuženi tvrdi da je Pretresno veće zloupotrebilo svoje diskreciono ovlašćenje kad je zaključilo da oba navedena humanitarna razloga, u svetlu svih okolnosti, zajedno ne predstavljaju dovoljno uverljive razloge da se optuženi privremeno pusti na slobodu.²³ Optuženi podseća na to da je Pretresno veće sve vreme smatralo da on ispunjava uslove navedene u pravilu 65(B) i tvrdi da Pretresno veće nije pridalo odgovarajući značaj humanitarnim razlozima koje je on naveo i svim relevantnim okolnostima njegovog konkretnog slučaja, čime je zloupotrebilo svoja diskreciona ovlašćenja.²⁴

14. Tužilaštvo u Odgovoru tvrdi da optuženi nije pokazao da je Pretresno veće pogrešno protumačilo relevantno pravo, da je pogrešno procenilo činjenice ili zloupotrebilo diskreciona ovlašćenja koja ima na osnovu pravila 65(B) Pravilnika, te da Žalbu treba odbiti.²⁵

15. Tužilaštvo tvrdi da, suprotno onom što optuženi navodi, rešenost Pretresnog veća da se "još više" drži kriterijuma postavljenog praksom Žalbenog veća ne implicira da ono ovde pribegava kriterijumu koji je stroži od primerenog.²⁶ Naprotiv, Žalbena veće samo potvrđuje da ima obavezu da, s obzirom na "veoma kasnu fazu postupka", primenjuje kriterijum dovoljno uverljivih humanitarnih razloga.²⁷

16. Osim toga, tužilaštvo tvrdi da Pretresno veće nije zloupotrebilo svoja diskreciona ovlašćenja kad je zaključilo da zdravstveno stanje supruge g. Perišića nije dovoljno uverljiv humanitarni razlog koji bi opravdao privremeno puštanje na slobodu.²⁸ Zaključak Pretresnog veća da njeno zdravstveno stanje nije "teško" ili "kritično" bio je opravdan, pošto je bio zasnovan na medicinskoj dokumentaciji kojom je Veće raspolagalo, a optuženi nije pokazao da je ono počinilo приметnu grešku u proceni.²⁹

17. Konačno, tužilaštvo tvrdi da optuženi nije pokazao da je Pretresno veće zloupotrebilo svoje diskreciono ovlašćenje, pošto je ono iznetim humanitarnim razlozima

²³ Žalba, par. 12.

²⁴ *Ibid.*

²⁵ Odgovor, par. 1.

²⁶ Odgovor, par. 3.

²⁷ *Ibid.*

²⁸ Odgovor, par. 4.

²⁹ Odgovor, par. 5–6.

pridalo odgovarajući značaj, s obzirom na sve relevantne okolnosti, i tek potom zaključilo da oni, ni pojedinačno ni zajedno uzev, ne ispunjavaju kriterijum utvrđen praksom.³⁰ Tužilaštvo smatra da je Pretresno veće ispravno primenilo svoja diskreciona ovlašćenja i da je u obzir uzelo sve relevantne okolnosti.

V. DISKUSIJA

18. Pošto sam detaljno proučio kontekst u kom je Pretresno veće izložilo i primenilo praksu Žalbenog veća vezanu za kriterijum dovoljno uverljivih humanitarnih razloga i njegovu primenu kod zahteva za privremeno puštanje na slobodu u kasnoj fazi postupka, smatram da tvrdnja da se u Pobjanoj odluci primenjuje kriterijum stroži od adekvatnog nije utemeljena, kao i da argumentacija izneta u njoj ne implicira da humanitarni razlozi u prilog tim zahtevima moraju moraju biti tim uverljiviji što je postupak dalje odmakao.

19. U tom smislu, ukazujem na to da je Pretresno veće iste takve tvrdnje razmatralo i u svojoj ranijoj odluci, od 12. jula 2010. godine, za vreme dokaznog postupka odbrane, i da je konstatovalo da sve lošije zdravstveno stanje supruge g. Perišića i, u tom trenutku trogodišnji, pomen za njegovog brata pojedinačno uzev ne predstavljaju dovoljno uverljiv humanitarni razlog.³¹ Isto tako, Pretresno veće je u odluci od 15. decembra 2010. godine, u fazi u kojoj je odbrana skoro završila s izvođenjem dokaza, ponovo zaključilo da zdravstveno stanje gđe Perišić samo po sebi nije dovoljno teško da bi moglo biti razlog da se optuženi privremeno pusti na slobodu.³²

20. Kad je donelo zaključak da zdravstveno stanje gđe Perišić nije dovoljno teško da bi moglo biti razlog da se optuženi privremeno pusti na slobodu Pretresno veće oslanjalo se na slične slučajeve u praksi Žalbenog veća.³³ Podsećam na to da kriterijum za preispitivanje od podnosioca žalbe zahteva da pokaže da je zaključak Pretresnog veća toliko nepravičan ili nerazuman da predstavlja zloupotrebu diskrecionih ovlašćenja i konstatujem da optuženi to nije učinio.

³⁰ Odgovor, par. 10.

³¹ Odluka po Zahtevu g. Perišića za privremeno puštanje na slobodu tokom letnje pauze u radu suda, 12. jul 2010. godine, par. 14.

³² Odluka po Zahtevu g. Perišića za privremeno puštanje na slobodu tokom zimske pauze u radu suda, 15. decembar 2010. godine, par. 14, 18.

³³ Pobjana odluka, par. 12.

21. Osim toga, Pretresno veće u potpunosti je razmotrilo sve relevantne okolnosti vezane za zahtev optuženog, uključujući i kumulativni efekat dva navedena humanitarna razloga, i tek potom odbilo zahtev za privremeno puštanje na slobodu. S tim u skladu, konstatujem da Pretresno veće nije pogrešilo kad je odbilo zahtev g. Perišića za privremeno puštanje na slobodu.

VI. DISPOZITIV

22. Iz navedenih razloga **ODBIJAM** Žalbu u celini i **POTVRĐUJEM** Pobjianu odluku.

Sastavljeno na engleskom i francuskom, pri čemu je merodavna engleska verzija.

/potpis na originalu/

sudija Árpád Prendler

Dana 29. jula 2011.
U Hagu,
Holandija

[pečat Međunarodnog suda]